

Terveisiä kuntokurssilta -80

Kolmannen kerran järjestettiin hiihtolomalaisia ajatellen opistolla kuntokurssi. Heti ensimmäisen ilmoituksen julkaisemisen jälkeen se kuulemma saavutti sellaisen suosion, että paikat loppuivat kesken. "Tekesilainen" sitten hiukan harvensi tulijamäärää, mutta osallistujia kertyi saatujen tietojen mukaan lopulta kuitenkin 46 aikuista ja 17 lasta. Sää suosivat juuri tuota viikkoa niin, että monena päivänä saatiin ihailla maisemaa kauniissa auringonpaisteissa, illan auringonlaskuista, tähtitaivaasta ja uudesta kuusta puhumattakaan.

Ohjelma noudatteli ilmeisesti edellisten vuosien suunnitelmia. Päivät alkoivat raamatuntutkimuksella, joista huolehtivat Toini Härmä, Helvi Valkonen, M. O. Karttunen ja Martti Honkasekä. Ne yhdessä aamu- ja iltahartauksen kanssa tähtäsivät kurssilaisten hengellisen kunnon hoitamiseen!

Henkistä kuntoilua saatiin sitten hyvin monenlaisten ohjelmien muodossa: Erkki Korhonen toi kansanedustajan terveisiä Arkadianmäeltä lauantai-iltana; laskiaisnunnuntaista muodostui Nurmepäivä, kun osallistuttiin jumalanpalvelukseen Nurmeksen kirkossa ja kuultiin Matti Hillusen kertolua seurakunnan ja kirkkojen vaiheista sekä seurattiin Kaija Lätin Nur-

mes-opastusta; Bomba oli mukana tutustumiskohteena ja siellä osallistuttiin Anneli ja Heikki Koukkusen sekä Alina Revon, Marita Kajokaisen ja Ivan Varpalahden tarjoamaan karjalaiseen tuokioon; musiikki-iltalevyraateineen ja toivelauluineen, lehtien lukuharastusilta samoin kuin kynäilyä, kirjoittamista ja teatteria koskeneet ohjelmat olivat Mirja Huuhkan osaavissa käsissä; käytännön tietoutta juurten etsimisestä samoin kuin innostusta asiaan saatiin M. O. Karttusen luennoilla suku- ja perhetutkimuksesta; sama asiantuntija kertoi siitä, miten kansakoulusta päädyttiin peruskouluun; kurssin "satutädille" Maija-Liisa Pekkariselle oli muikin kirjallisuus tuttua, mutta hänen satuiltaan aikuisille korosti juuri satujen merkitystä mm. lasten luku- ja kuuntelutottumusten aikaansaajina; Kohtavaaraan "kurssiveteraani" Martti Karppinen kertoi erinomaisin dioin kokemuksistaan YK:n sotilastarkkailijana Siinailla; viimeisen illan retki Lieksaan Eva ja Paavo Ryyänen kotiin muodostui tunnelmalliseksi vierailuksi aidon ja avoimen taitelijan ateljeen; päätöspäivän aamuna saatiin seurata Kosti Huuhkan mielenkiintoista esitystä, josta etukäteen oli saatu vain salaperäinen aihepiiri "tulevaisuuden ennustamis-

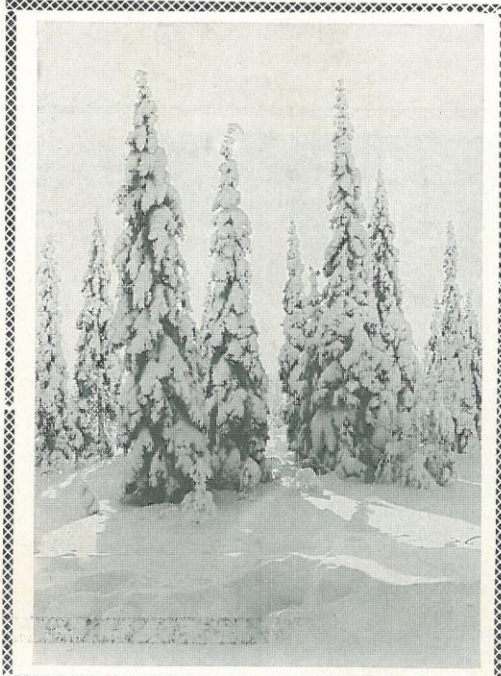
ta" ja jossa ennusmerkkien ja enteiden sijasta pohdittiinkin maailmankaikkeuden syntyä, rakennetta ja luonnon kauneuksia.

Fyysistäkin kuntoa hoidettiin: hanget kutsuivat joka päivä ladulle milloin kohden Bombaa, milloin kohden Jurtivaaraa, milloin taas opiston viitoselle tai Pielisen jäälle; rekiäjelua antoivat naapurin isännät Väinö Tolonen ja Viljo Pesonen; rentoutumaan opasti lääkintävoimistelija Maija Suihko; rusettitilastelu ja lasten hiihtokilpailut vaativat nekin kurtoa ja sitä kohensivat.

Joka päivä saatiin nauttia saunasta ja emäntien maittamista aterioista. Näytti siltä, että koko talon väki toivoi kurssilaisten viihtyvän. Rehtori Kyllikki Tiensuu ja kurssisihteeri Kaija Lätti hoitivat kurssin johtamisen joustavasti ja miellyttävästi. Tavataan kuntokurssilla ensi talvenakin Kohtavaarassa!

Muuan mukana kuntoillut

P.S. Opiston toimistosta kerrottiin, että kynäilyllän ilmoittamana eräs kurssilaisista päätti ryhtyä pitämään päiväkirjaa edessä olevan vuoden tapahtumista ja kirjoilla merkinnöistään ensi vuoden kurssilla. Siinä voisi olla ideaa itse kullekin kurssilla olleelle ja ensi vuonna mukan aikovalle!

Kuhmon Paloniemessä tavataan taas!

Viimekesäisestä suosiosta rohkaistuneina päätettiin koontua tulevanakin kesänä elokuussa 8.—10.8.1980. Eevi Kyllönen toimii puuhahmisenä Kuhmossa jälleen. Tarkempi ohjelma alkukesän Pirtin Viestissä. Nyt on vain syytä varata päivämäärät.

Kuntokurssin yksi jännittävimmistä tapahtumista oli lasten hiihtokilpailu, kuvassa menossa ilmoittautuminen kilpailuihin.

Honkasaaren saunamökki valmiina kesän 1980 lomanvietäjille!

Toveriliitto on laajentanut lomanvietäjien palvelutoimintaansa rakentamalla Honkasaaren saunamökin. Se on ensi kesänä vuokrattavissa vähintään viikon mittaisiksi jaksoiksi. Mökissä on n. 20 m² sauna, pesuhuone ja takka-majoitushuone (4 vuodetta), astiastot sekä kaasulevy, öljyvalaistus. Viikkovuokra on 500 mk. Opiston puolelta voi tilata ateriointipaikan jonkin kesäkurssin yhteydessä. Tilaukset ja tied. opistolta puh. 976-30012; 38007.

OLITKO OPISTOSSA

1969—1970?
1959—1960?
1949—1950?

Jos olit, niin huomaa, että toveripäivät 1980 ovat merkivuoden tapaus! Opistoajastasi tulee kuluneeksi tasan 10 tai tasan 20 tai peräti tasan 30 vuotta. Lähde siis sen kunniaksi toveripäiville Kohtavaaraan tapaamaan nimenomaan oman "juhlatoukkan"!

oppilaita ja myös tutustumaan alkaneen uuden vuosikymmenen opistoon ja opiskelijoihin! Ja mikä tärkeintä: virkistymään Jumalan sanasta ja siitä yhteisestä uskosta, johon opistoaikanakin yhä uudelleen kutsuttiin. Juhlatoukkan tapaamiset ovat ohjelmassa sunnuntaiaamuna klo 9 alkaen.

TERVETULOA TOVERIPÄIVILLE 1980

Ohjelma:

sunnuntaina, marianpäivänä 23.3.1980
klo 9.00 Juhlakurssien tapaamisia
klo 10.30 Kahvi
klo 11.00 Toveriliiton vuosikokous
klo 12.00 Jumalanpalvelus, saarna Markku Ikonen, lit. Toivo Salomaa
klo 13.00 Lounas opistolla
klo 14.00 Päiväjuhla, Toivo Salomaa, Markku Ikonen, Vilho Muttunen, Pekka Lehtinen, Tapio Väyrynen, Kyllikki Tiensuu
klo 15.30 Päätöskahvi

Jos matkustat jo lauantai-illaksi, ilmoita siitä opistolle majoituksen varaamista varten.

Nurmeksen ev. opiston toveriliitto r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään opistolla sunnuntaina 23.3.1980 klo 11.00.
Esillä sääntöjen määräämät asiat.

HALLITUS

Opistossa aloitti opiskelunsa kevään 1980 16-viikkosisilla linjoilla yhteensä 55 opiskelijaa Parhailaan opiskelee käytännön linjalla 14, vieraiden kielten ja matkailualan linjalla 24 sekä kielten opiskeluryhmässä 14. Opiskelijoiden kotipaikat: Pohjois-Karjalasta on kotoisin 15, muut kolmeltakymmeneltä muulta paikkakunnalta ympäri Suomen: mm. Karhula, Turku, Hamina, Pihtipudas, Nummi, Kirkkonummi, Kokemäki, Jyväskylä, Lohja, Kaasmarkku, Espoo, Hausjärvi, Kaarina, Eura sekä Reykjavik Islanti.

KURSSIKEVÄT -8

Suurin osa opiskelijoista tähtää jatko-opintoihin ja hankkii lisätaitoja ja myös lisäpisteitä pyrkien eteen päin. Suoritetujen tiedustelujen perusteella on selvillä, että varsin monet esim. vieraiden kielten ja matkailualan linjan tai kielten ryhmän

opiskelijat ovat myöskin koulutukseen matkailualan opiskelemaan odotus kainen. Sitäkin on

Eturivissä vas. Tuija Mustonen, Marja Niskanen, Maija Ahlqvist ja Kirsi Asikainen. Keskirivissä vas. Tuula Kuusisto, Irma Korkalainen ja Jarro Miettinen. Takarivissä vas. Erja Lehikoinen, Sirpa Ojala ja Arja Julkunen. Kuvasta puuttavat Marja Karhunen, Gudrun Olavsdottir, Liisa Ruuhijoki ja Maija Väänänen.

Kielilinja

MAIJA AHLQVIST, 23, tulee Hikiältä, on viimeksi ollut kaksi vuotta valtion toimihenkilö varuskunnan ruokalassa, otti virkavapaata opiskelua varten hyvistä "armeijan leivistä" Riihimäen viestikentistä. Maija on ylioppilaaksi tulonsa jälkeen opiskellut myös Oriveden opiston taideaineiden linjalla, ja hän onkin piristynyt huoneensa seinän ihanan taiteellisesti piirroksilla ja muotokuvilla. Maija ei kuitenkaan aio päättömiseksi taitelijaksi, sillä hän on aikaansa seuraava ja avarakatseinen: tutkimaan aiheena oli Iranin kriisi. Ja hänellä on tapana olla raamattupiirissä aina aktiivinen. Aikoo mahdollisesti kirjastonhoitajaksi.

IRMA KORKALAINEN: Imppu on Pikku Peethooffen. Imppu tykkää yhteiskunta-

opista. Harrastus: yötkaus. Imppu haluaisi olla hiljainen, mutta ei pysty (vielä). Imppu on mukava. Motto: "En mie tilijä mittään, mie oon evakko."

KIRSI ASIKAINEN: Selkeäkielinen, suurieleinen, kaikki-tietävä pianohommat osaava nainen Nurmestadista. Eleiden puolesta näyttelijäksi ja äänensä puolesta vaikka radioon uutisia lukemaan. Kärsi kurssin alussa 'punatautia', josta mainittaessa väritytti liisää. Karstulan kisojen ohjelman ohjaaja ja puurtaja ilmeisesti, koska hihtimet toivat toisen tilan. Loppupäästä. Tunnilla kuuluva ja osaava ja kaikkeen mielipiteen omaava tyttöläksi. Kirsin suusta tulee aina vaan asiaa ja kuulee jo kaukaa kuka vaikuttaa aulaassa. Kirsi pitää ruuista mahdollisesti ja tulkitse

mellekin niitä useasti vaikuttavalla äänellään. Ruotsin tunnilla: "Minä en voi muuta kuin kiittää kaikkia, sillä viimeiseen kymmeneen minuuttiin en ole ymmärtänyt mitään".

ARJA JULKUNEN, joka paremmin tunnetaan nimellä Taija. Hän harrastaa laskettelua ja hiihtoa. Ainakin sukset on. Iltaisin Taija soittaa kotipuoleen Muuruvedelle lemmityleen ja tietysti keskittyy kielten opiskeluun kaiken muun ohella. Ikää hänelle kertyy toukokuussa täydet 19 vuotta. Ja nuoresta iästään huolimatta Taija on jo kummitäti.

MARJA KARHUNEN on kotoisin Airakselasta. Pituutta on kertynyt peräti 172 cm ja kovin on tyttö laihanolainenkin. Marja sanoo pitävänsä urheilusta; hiihtäminen on yksi mieliharrastuksista. Marja lukeutu iältään nuorimpiin täällä opistolla, ikää vaaat 18 vuotta. Tulevaisuus ei tunnu vielä oikein selvältä. Lukio ei kiinnosta, mutta kovin on tyttö elämässään eteenpäin pyrkivä. Iloinen ja railakka elämäntyylillä kuvaa täysin Marjan tämän hetkisiä tunteita.

TUULA KUUSISTO. Pieni mutta pippurinen./ tumma tyttö turkulainen./ eksi korpeen Karjalan./ kieliä lukemaan./ Täällä naurullaan ja kahvillaan ihmisiä valloittaa./ Tuula päivät haukotellen kulkee./ illalla taas ei unta saa./ kaikki muu silloin kiinnostaa.

ERJA LEHIKAINEN on 19-vuotias ja kotoisin Juuasta. Hän pääsi keväällä 1979 ylioppilaaksi ja tuli nyt Nurmeksen kansanopistoon opiskelemaan kieliä. Siinä ohessa hän mietti, minne suunnata askeleensa tämän kurssin jälkeen.

JARRO MIETTINEN: Harmittomasti hörähellevä miehentekele kiekkokaukalan kuppeelta. Ajatuksissa usein armeija ja rentouttava rock. Siimmässä ikävä sydänkäpöy jonka kortit liimaa kansion kanteen... Kirjailijaihanteena Linna ja mieliä väännä. Syö pullaa ja suujelee luontoa. Muita harrasteita: huuleneitto, tynnysoita ja silmäpeili. Rakastaa harmaata ja haikailee naimisiin.

TUIJA MUSTONEN on juankoskelainen puutarhurin tytär, joka kirjoittaa joka toinen päivä armeijan harmailiin, alos Väisäselä. Pienelle toista sinnikkäälle villapaltojen neulojalle laittaa kuitenkin vielä äiti matkarahat

että Tuija pääsee tapaamaan viikonloppuisin alokastaan.

MARJA NISKANEN on 22-vuotias iisalmelaistytö. Kansakoulun jälkeen hän jatkoi oppikoulussa, ja keväällä 1978 hän suoritti ylioppilastutkinnon loistavin arvosanoin. Maalaistalon kasvatteja kun on, niin Marja tomerana tyttönä päätti seuraavaksi käväistä emäntäkoulun. Marja havaitsi kuitenkin, etteivät maalaistalon työt häntä oikein kiinnosta, joten hän päätti vaihtaa alaa ja rupesi opiskelemaan kieliä.

SIRPA OJALA: Sirpa on 23-vuotias ja suorittanut ylioppi-

lastutkinnon Eurassa v. 1975 Puhe on Turun ja Rauman murteen sekoitusta. Ensimmäinen vaikea pysäy käreillä, mutta kysyvä ei tieltä eksy. Sirpa on matkustellut paljon. Hän on ollut töissä erilaisissa hoitolaitoksissa: esim. evankelis-kirkon vanhainkodissa Sakassa, täysihoidolla "Aurinko kodissa" Ahvenanmaalla ja lastenkodissa Turussa. Sirpa on käynyt myös raamattukoulua Kustavissa. Sirpa on hyvin lämmissäydäminen ja ymmärtävä tyttö. Se johtuu kaikesta edellä mainitusta. Hän on hyvä keskustelukumppani oli kysymys asioista, kutsuasi oista.

Eturivissä vas. Anna-Maija Savolainen, Tiina Lahti, Lea Kurivissä vas. Terttu Lyytinen, Eija Varno, Heli Tenho, Merja ja Ryyinänen ja Kirsti Laitin en. Takarivissä vas. Jaana Siivola Kultamaa ja Tuija Heikkine n.

Käytännön linja

Me tulimme tänne 7.1.80 seuraavilta paikkakunnilla: Joensuu, Nurmes, Kuopio, Hamina, Lieksa, Hankasalmi, Pihtipudas, Rautalampi, Kirkkonummi, Nummi, Parikkala, Kotka. Emme tunteet toisiamme aikaisemmin, mutta täällä työn tuiskeessa ja asuntolan hälinässä tutustuimme. Meitä yhdistää halu luoda uutta ja hankkia tällä uusia virikkeitä. Teemat tarjoavat erityisen hyvän mahdollisuuden tähän, esim. keramiikka, valokuvaus, puutyöt, luovailmaisuus ym.

Ja mitä se Ryyinäsen Ulla tekikään keramiikkatöissä — dreijasi puoli kiloa savea — velliä män. Opettajamme keramiikkataiteilija Arja Nurmi kyllä lohdutti meitä, että dreijamisen oppiminen vie vuosia.

Reino Turusen johdolla harjoittelimme valokuvausta ja kehitteimme kuvia. Kuinka kas ollaan, kehitysvaiheesta Kirstiä ei löytynyt paperilta ja taas huusimme hädisämme Renneä apuun.

Puutöitä ohjasi Nenosen Veili. Eija rakenteli innokkaasti maustehyllä. Kuinka kaunis siitä tulikaan, mutta seuraavana päivänä hyllyyn osat irtosivat ja hyllyt lysähti kaasaan.

Pirttanuhoja tehtiin innokkaasti, että mitä näkyi te televisiossakin ja Teija ja Tiina puhuivat niistä jopa unissaan.

Musiikkitunneilla keskiviikkolittaisin puoli kuuden jälkeen hieman jo väsähtäneinä päivän työstä ja juuri nautitusta ruoasta yritämme parhaamme mukaan keskittyä teorian opiskeluun. Merja ja Jaana ovat erityisen innostuneita — varsinkin kuvaamataidosta musiikin yhteydessä.

Kuvaamataidon tunneilla emme saa maalaata ällöttäviä auringonnuosuja ja -laskuja, imellä kuutamolta, emmekä ässäkaulaisia joutsenia, opastaa opettajamme taitelija Gunnar Akkola. Laila — tuleva taitelija — edustaa lä-

BO LÄHIKUVASSA

is päässeet alan amma- en. Toisaalta on esim. lu myös saattanut saanaamaan, ettei juuri se ten tai kuvitelmiin su- pidettävä tärkeänä 16-

viikkoisen kurssin tuloksena! Kielitaidon koheneminen on joka tapauksessa ollut hyödyksi. Opiston kieltenopettajista yksi on englantilainen, yksi äidinkieltään ruotsinkielinen ja yksi suomalainen, lisäksi opetetaan kieltenopetuksessa kielistudiota. Opetus

tähtää nimenomaan käytännön kielitaidon kehittämiseen.

Käytännön linjan opetus on voimakkaasti käsityökeskeinen: viikottainen runko-ohjelma koostuu kudonnasta, askartelusta, kuvamataidosta ja musiikista, lisäksi on teema- viikkoja mm. kankaanpainannasta, keramiikasta, ompelusta, puutöistä, karjalaisista kankaankirjontatavoista luovasta ilmaisusta sekä yleissivistävää opetusta.

MAIJA VÄÄNÄNEN: Mai- kin juuret ovat peräisin rapa- kon takaa Canadasta, mutta eräänä kauniina päivänä hän muutti kuuluisaan kalakukko- kaupunkiin Kuopioon. Hän on ruskeasilmäinen ja hiuksien 21-kesäinen sievä sip- suttaja. Tulevaisuudessa ai- koo merkonomiksi (jatkaa äiti-tyttö perinnettä). Harras- taa tyhjäpäivistä puhumista asiasta ja asian vierestä, pujottelua, autoilua ja myy kesäisin isänsä putiikissa hyvä- vällä onnella Datsuneja. Pitää vahvasta kahvista, lämpöisestä appelsiinimehusta ja suk- leureauksena pahoin-

ittinen ja Laila Liukka. Keski- fanskaneen, Tuija Drockila, Ul- onen, Asta Haapalainen, Teija

hinnä suurrealismia tai jota- kin sinne päin.

Drockilan Tuijalla alkoivat käämit kärytä katkeilevien loimilankojen takia. "Mää en kudo enää senttiäkään", kommentoi Tuija, mutta Aune Su- lohduutteli häntä ja me- muita myös ongelmis-

Väräkäs teatteriohjaaja Ii- salmesta Lilja Kinnunen — Riipinen sai meidät kaikki in- nostumaan ja rentoutumaan. Helistäkkin löytyi latenttia il- maisuvoimaa. Anna-Maija jatkoi aloitettua kirkkonäytel- mää ohjaten kädet sinisinhä ja posket punaisina.

Ilman Lean autoa olisimme hukassa — meidän kurssimme asianainen. Heikkisen Tuija sanoo: "Ettekö työ tajuja, minä en kestä kun hampaas- seen koskoo". Ja Terttu asuu valkoisessa talossa, muttei Yhdysvalloissa.

Kuinna luovia me olemme- kaan ja kuinna paljon olem- me saaneet alkaen!

Vieraiden kielten ja matkailualan linja

MARJA HACKMAN, tyton- hupakko Nuijamaalta, sieltä Venäjän rajalta. Varsinainen väsymätön elohopea, joka vietti vuoden italialaisten ih- metyksenä. Ja nyt on tullut tänne meidän "kauhukse- me", aina liikenteessä jos jonkinmoinen meno päällä. Ikä ei tyttöä paina, joten kyllä jalkakin vielä nousee kepeästi. Hän on entinen jazz-balettitanssijatar, ja sen huomaa vieläkin notkeudesta, vaikka tosin kiloja on kerty- nyt hieman sen jälkeen. Mar- ja on kovasti ihaastunut "dip- lomaatti-mersuihin", poliisi- ja muihin virka-autoihin. Hän aikoo pyrhällä Marian mu- kana lenkillä ja lopputuloksen saamme nähdä; kyllä hän pe- rässä pysyy kunhan ensin vaihtaa korkosaappaat lenk- kareihin. Kova tyttö muuten, sillä nyrkki heilahtaa hyvin äkkiä ja kipeästi. Kääk! Marjalla on toivona oppia ri- paska, samba ja jive. Ja siten neljän kielen lisäksi vielä kuusi uutta kieltä tekisi mieli osata. Näköpiirissä hämmöttää lähtö syksyllä Kalifornian au- ringon alle. Marja tykkää niin auringonottamisesta ja hiekkarannalla löhöämisestä, me- ren aaltojen kohistamisesta. Har- rastuksia muuten ovat sitten laulaminen suihkussa (muiden kauhuksi), hulluttelu ja mekko päällä lumihankeen sukelteleminen. Motto: "Pom, pom, nyt myö mäännä, ei täs oo mittää esteitä!".

HEISKASEN VARPUN, 19, on Joensuun tyttöli. Lukio ei syystä tai toisesta kiinnostanut kahta vuotta enemä ja Varpu tuli tänne Nurmekseen matkailua ja kieltä opiskele- maan. Varpu tulee hyvin toi- meen ihmisten kanssa, niinpä tuttuja onkin siellä sun tääl- lä. Mielestä pyöriivät yleensä ajatukset viikonlopusta ja kotiinpääsystä, motto onkin: voi kun pääsis kotiin.

HEIDI HOTAKAINEN: Pu- nakutrinen tyttö Rautalam- milta saapui opistoon pääs- täkseen eroon työttömyydestä ja kokeillakseen opiskelua vaihteen vuoksi. Hän rakas- taa Dylania yli kaiken ja soittaa kappaleita, käy Dylantin kon- serteissa, kääntää Dylantin lauluja ja ihallee Dylantin kuvia. Hän lukee mielellään monenlaista kirjallisuutta, mutta Huom! ei kioski- kirjalli- suutta. Ja kultsua on ikävä.

SARI HUOVINEN: Myöskin Joensuun tyttösiä. Tapanaa säilytellä huonetoveriaan Sir- paa yöllisillä yksinpuheluil- laan. Kärventää namaansa Sirpan kanssa samaan tahtiin. On innokas ja sinnikäs

neuloja: purkaa ja neuloo, neuloo ja purkaa... Pianon- soitto edistyy hitaasti mutta varmasti.

IRJA JOKELA: Iita on ko- toisin Tukholmasta tai Koke- mäeltä, tiedä häntä. 20-vuo- tias paljon elämää kokenut naisen alku on varsin tempe- ramenttinen luonteeltaan. Kovi- in on tyttö kiinnostunut murteestamme, mutta lisäksi valitettavasti väliin turhia kirjaimia, jolloin murre saa sekamuodon. Iitalla on juttua niin paljon, että kertomista riittää vielä unissaankin — kuorsamisen välissä! Opis- kely ei stressaa tätä tyttöä, mutta kyllä hän sihti tunneil- la osaa. Kielitaitoa on paran- nettu USA:ssa ja Ruotsissa. Tulevaisuus näyttää, onko seuraavana etappina Porvoo, Tukholma vai täytyykö Iitan ikuinen kaukokaipuu seilaa- malla? Motto: "Voi kauheeta, ku taas väsyttää!!".

MARIA KIVIAHO, urheili- jattytty Jyväskylältä, edustaa tosin Toivakan Ruuhimäkeä. Viaton tyttö muuten, mutta villiintyy täysin 3. solun Mar- jan pillin tahtiin. Fysiatrisen hoitolan pojat ovat täysin ihaastuneet pirteään, vakitui- seen hoidokkiinsa; siro nikka kun vähän reistallee. Kunhan nilkka vain suinkin alkaa pa- remmin kestä, niin Maria al- kaa tosissaan lenkillä pyrhäl- telyn tuolla Kohtavaaran rail- tilla. Matkaa kertyy 6–8 km 4 kertaa viikossa. Verkkari- pu on sininen varustettuna valkoisilla vahtuviivoilla. Vi- hereä hänelle ehkä sopisi pa- remmin, sillä tyttöähän on kuin itse heinäsiirikka, saman- lainen siirtäjä konsanaan. Hän on kaakaon ja mustikoi- den ystävä kaikessa muodos- sa. Kirje- ja miesystäväpiiri senkun laajenee ja laajenee, ja mikä sen mukavampaa. Mitäpä muuta vielä sitten, no harrastuksia ovat mm. jumppa musiikin tahdissa, yö- syönti ja -saunominen, am- puminen, löpöttely ja kai- kenlainen urheilu tietenkin. Musiikista hän tajuaa sen verran, että sujuvasti kuun- telee, pianoa pimputtaa ja nuotin vierestä yrittää laulaa. Suunnitelmassa kurssin loput- tua lukioon meno ja portierin ammatti. Motto: "Se lentää kuule seinän kautta tuonne pilhalle, mutta oveista ei var- maan mee, siitä mää pidän huolen!".

RITVA KORTTELAINEN: Ko- toisin Lieksasta, Suomen suur- rimmaasta kaupungista (pinta- alaltaan). Kierrellyt kesäisin Eurooppaa lomamatkoilla ris- tiin rastiin useamman vuoden

Eturivissä vas. Merja Saarelainen, Päivi Manninen, Virpi Virolainen, Anne Vuorio, Marja Hackman, Heli Turunen, Sari Huovinen ja Suoma Aman. Keskirivissä vas. Ritva Korttelainen, Tuula Pappi, Anne Merta, Kirsi Kylläinen, Sirpa Pitkänen, Riitta Koskinen ja Irmeli Laiho. Takarivis- sä vas. Anne Laitinen, Varpu Heiskanen, Mervi Talvisto, Marja Vitturi, Irja Jokela, Timo Rantanen ja Päivi Suo- malainen.

ajan. Työkennellyt mm. sa- raaloissa ja matkailutoimis- tossa. Muut perheenjäsenet ovat matkailualalla töissä, joten Ritva yrittää tämän kurssin jälkeen jatkaa suvun perinteitä. Pohjois-Karjalan asukkaana Ritvan on ollut mahdollista harrastaa slalo- mia. Muita harrastuksia ovat uinti, lenkkeily, musiikki, lu- keminen ja pari kertaa vii- kossa elokuvissakäynti.

RIITTA KOSKINEN: Rida- na paremmin tunnettu 22- vuotias lohjalaisneito on aluperin kuitenkin Sotka- mon tyttöjä. Parasta, mitä Ri- da tietää, on matkustaminen. Hän onkin kierreillyt pitkin ja polkin Eurooppaa ja USA:ta. Romania on ollut erityisen kiinnostuksen kohde, huoli- matta kaikista siellä tapahtu- neista vastoinkäymisistä. Suu- rin intohimo hänellä on ket- schupin lisäksi sipuli, joita hän noukkiikin Jarmon laut- selta. Luonteeltaan aina iloi- nen Rida kuuluu opistomme hauskuuttajiin. Venäjän ja englannin tunneilla hän pää- see "loistamaan", mutta ruotsin tunneilla valtaa pa- niikki. Kaipuu synnyinseu- duille on voimakas, ja toivo- mus onkin saada töitä Itä- Suomesta. Motto: "Senkin pöllöpää, totta maar!!".

KIRSI KYLLÄINEN: Lan- ganohut neitokainen Kirsi tuli opistoon tutustuakseen matkailualan lähemmin ja opiskellakseen kieltä. Kirsin harrastukset ovat syöminen,

rupattelu, ja juokseminen kakkos ja vitos- solujen väliä. Tapoihin kuuluu jättää kouluhommat vähän vähemmälle. Rentoutuak- seen Kirsi kuuntelee Cat Ste- vensinä kynttilän valossa.

IRMELE LAIHO: Pitkän- huiseksi, tummasilmäinen tyt- tö Porista. Porilaisista rääkö- rostaa, naurussa suin haas- taa: "Tää on käheätä". Maa- lia ja pensseliä hän taita- vasti käyttää, pitsiä virkannut jo metrin verran. Harmaasta etelästä saapui matkailulin- jalle Nurmekseen ihallemaan valkoista, vaaraista Karjalaa.

ANNE LAITINEN on Iisal- mesta kotoisin oleva tumma- huksinen neito, jonka mie- leen päältäähän milloin mitä- kin. Annen harrastuksista voisi sanoa: "vaihtelu virkis- tää". Lenkille häntä tosin ai- nakin toistaiseksi on ollut vaikea saada. Pirteä hymy ja nauru varsinkin illalla on pi- ristävää. Aamulla taas hä- net tapaa lähes nukahtamis- pisteessä ja ainekirjoitus aa- mutunneilla on todellinen kauhustus.

PÄIVI MANNINEN: Pieksä- mäeltä, rautateiden solmu- kohtana tunnettu paikka- kunnalta kotoisin oleva tyttö. On ensimmäistä kertaa tääl- läpäin P-Karjalaa. Tullut opiston matkailulinjalle pe- rehtymään matkailualan li- säopintoja ajatellen. Päivi on opiskellakseen kieltä.

(Jatkuu 4 siv.)

Vieraiden kielten ja matkailualan linja

(Jatkoa 3. siv.)
ollut mm. Lontoossa töissä ja kielikursseilla. Päivien harrastuksiin kuuluu mm. hiihtämisen tällä Kohtavaaran maisemissa sekä pyöräilyä ja lenkkeilyä kesäisin. Lisäksi harrastaa lukemista ja musiikkia sikäli kuin muilta töiltä ehtii.

ANNE MERTA: Tyttönen laajojen mansikkamaiden vierestä Suonenjoelta, Halolanmäeltä. Vanhin setsemässä säarestä, oikea äitihämmö. Anne on käynyt talouskoulun yksyllä ja on jo lähtäänkin sopiva avioaimoehdokas (jo kolmannella kymmenellä). Ortodoksisuus on lähellä Annea, mm. näiden kirjojen lukeminen. Anne harrastaa lenkkeilyä ja jonkin verran hiihtoa, jota saimme seurata myös Karstulan hiihtopäivillä helmikuussa. (Hän jaksoi maaliin saakka). Tulevaisuuden suunnitelmia ei ole ainakaan yleisessä tiedossa, vain salamyhkäisiä yksinäänpuhuita voi silloin tällöin huomata. Annelta on myös taipumusta saada hetkellisiä ilonpurkauksia ja lässytyskohdauksia. Mottona hänellä onkin (maanittelevalla äänellä): Ulu ulu, jagat.

TUULA PAPPI, tumma kiharatukkainen tyttö Valtimolta. Hurmaa miehenpuolia loistavansinisillä silmillään. Aikoo vetäytyä tekniikka-alalle, matkassa nero kun on, ja aikoo kehittää sellaisen oppimis- ja muistamisjärjestelmän että läksyt oppii nauhalta kuuntelemalla ja sängyssä löhömällä. Luontaisena taipumuksena on ajatusten harhailu muissa asioissa kuin läksyissä. Harrastuksina Tuulalla on lenkkeily (kerran kuukaudessa) ja käy myös ahkerasti pianotunnilla harjoittelemassa kappaletta 'Vanha Mylly'. Kuoro- ja varsinkin yksinlaulu on lähellä Tuulan sydäntä. Rakastaa säännöllistä ja täsmällistä elämää ja pölyjen pyyhkimistä. Motto: 'Minä en ymmärrä, mitenkä nuo toiset oikein jaksaa olla aina menossa, voi voi!'

SIRPA PITKÄNEN: Sirpa Joensuusta on kaffein keittosa vaikka joka välitunti jos vaan aikaa piisaa. Iho sen kun vaan ruskistuu päivä päivältä oman auringon ansiosta. Aamuisin ei hymy ole herkässä mutta aiku aina hankalaa. 8-kuukautinen kummitytö ja runot ovat lähellä sydäntä.

TIMO RANTANEN: Saapui Jyväskylästä tuo hiljainen ja kohtelias mies. Tuo 21-vuotias

Pirtin Viesti

Nurmeksien evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa. Tilausmaksu 10 mk.

Päätoimittaja:

Paavo Kukkonen

Valokuvat:

Vesa Kaskinen

Paavo Kukkonen

Osoite:

Opisto, Linja 1/12,

75500 Nurmeks

Puh. 976-30007

976-30012

Postisairto Ku 80220-8

Painopaikka:

Nurmeksien Kirjapaino Oy

nuorukainen pitää kovin olostaan opistolla ja opiskelusta yleensä. Asepalvelus on vielä edessäpäin, niin, että onpa hän syksyksi ja ensi talveksi joihin tekemistä. Hiihto ei kiinnosta alkuunkaan, musiikin kuuntelu on rentouttavaa. Timppa asustaa talonmiehen talon päädyssä, mutta tuskin hän siellä muuten viihtyy kuin iltaiden aikaan ja nukkuessa. Kiinnostuksena on matkailu ja kielet, ja toiveammatti sivuaa näitä. Motto: "En minä tiedä???"

MERJA SAARELAINEN, ystävänsä kesken Memma, on 19-vuotias "tyttötyttö" Saaren kunnasta (on kylläkin asunut vähän siellä sun täällä ympäri Pohjois-Karjalaa). Tänne Nurmeksien hän tuli oppimaan kieltä ja matkailua ja omaksi ihmeekseenkin Merja herää joka aamu tasan selteemältä (toimii kämpän herätyksellona). Motto: no panic.

PAIVI SUOMALAINEN: Tyttö pitkähuusuekka Oopperajuhlakouluun. Aamuerätykset tunnetusti vaikeita ja TV-uitteu kiinnostaa. 2-solun vanhimpia, joka huolehtii sovellumme huumorinviihlystä. Kun ruokatunnin viimeisillä minuuteilla muille soi koulun kello niin Päiville soi puhelin; salaperäinen miesään...

MERVI TALVASTO: Mertsin on söpö 19-vuotias tyttötyttö mansikkakaupungista. Kautiin vaalea tukkainen Mertsin on nuorempana nojailut tunkoon baletti-seläiseen, niinpä hänen liikehdintä onkin kevyttä ja notkeaa. Puheenlahjat Mertsillä on oivaliset, henkeviä keskusteluja syntyy mitä pitemmälle yö kuluu. Kalkenlainen hyvä ruoka maistuu Mertsille, mutta porkkanat hän tosin syötää pöytäkaverilleen — niin ja yksi heikko kohta hänen ruokailussaan kyllä on, so-pottaminen. Mertsin harrastuksina ovat Aale Tynnin Kaarisilta ja pitkä puhelut Suonenjoelle, aina silloin tällöin. Mottona on tilanteesta riippuen joko "Hurra, taas mentiin" tai "Minä en sitten takaa mitään."

HELI TURUNEN tulee Joensuusta kaupungista, ja nauraa helähtelee Päivien kanssa yhteen tahtiin. Iltanusten kauhuksi puhelut tulevat aina kello 22 jälkeen ja vielä ulkomaankielellä. Helin tunnusaani: näkkileivän rouskutus.

MARJA VINTTURI on kotoisin Espoosta. Marja on tummahiuksinen tyttö, joka harrastaa mm. pyöräilyä ja kitaranrampytystä. Marja tykkää jutustella toisten ihmisten kanssa ja vierallekin muissa soluissa näpsäkkään juttukaverina. Kun Marja lukee läksyjä, on kiva välillä vaihtaa pari sanaa, mutta kyllä hän läksynsä lukee, varsinkin saksan.

VIIRI VIROLAINEN: 20-vuotias Virpi on asustanut vaille vuoden Helsingissä, mutta on kotoisin Parikkalasta. Hän pitää hiihtämisestä ja opiston monipuolisesta ruuasta ja ruotsin sekä englannin keskustelutunneista ja TV:n asiaohjelmista ja monesta muusta... Opistolla hän on hankkinut tiedon lisäksi jatkuvan nuhan ja ai-

vastukset, joilla hän näiritsee tunteja uutterasti.

ANNE VUORIO on pitkä-tukkainen, vihreäsilmäinen tyttö Outokummusta. Pituus ei riitä aivan lentoemännäksi asti, mutta muuten vartalo on lentoemännälle sopiva, pienen paastoamisen jälkeen. Anne on todella lahjakas kielissä. On käynyt opettelemassa englantia paikan päällä Englannissa. Lisäksi hän osaa saksaa, ruotsia sekä ranskaa ja uneksiipa vielä venäjän oppimisestakin. Isona Annetta tulee kosmetologi, mikä onkin mielestäni hänelle sopiva ammatti. Annelta on minkkiturkki, vaikkakin hän väittää olevansa eläinten ystävä. Ja hän kulkee kesät talvet kesäkengissä, vaikka pakkausta olisi kuinka paljon. Harrastuksena hänellä on pianonsoitto ja valokuvuus sekä tietenkin laihduttaminen. Motto: Jokatonien viikko syömättä pitää kilot kurissa.

SUOMA AMAN: Pieni ja pippurinen Ama-vauvamme raahas Poliivijärveltä sukset, vaan eipä ole niiden päälle vielä ehtinyt. Sen sijaan Suoma Aman on harrastanut kuorolaulusantaa asuntolan puolella, jossa hän itse ei kuitenkaan asu. Matka Valkoiseen Taloon on tuntien jälkeen niin pitkä, että hän usein "juuttuu" asuntolan aulaan. Tukholmasta Nurmeksien hieman myöhässä saapunut Suoma tykker on att snacka svenska. Matkatoimistovirkailijan uraa hän pääsi jo tunnilla ilman suurempia kömmähdyksiä harjoittamaan. Suomasta oli vähällä tulla suuren talon emäntä, nyt taitaa olla intressit kuitenkin tuolla pääkaupunkien puolella. Motto: "Mihin myös mennään?"

Nurmeksien evankelisen opiston kesäkurssit 1980

31.5.—4.6. **Saksalais-suomalainen karjalaisen kulttuurin kurssi.** Mukana on ryhmä saksalaisia nuoria. Saksankielensä kehittämisestä ja karjalaisuudesta kiinnostuneet suomalaiset voivat osallistua. Sopiva kielimatkan kohde!

4.—8.6. **Valokuvakurssi.** Luontokuvausta Nurmeksien erämaa-alueilla läänintaitteilla ja Mikko Savolaisen ja valokuvaaja Reino Turusen opastuksella.

4.—15.6. **Evankelisen Yliopistolaiton ja opiston rippikoulu** johtaa Keniasta Suomessa lomalla oleva lehtori Pirko Mötönen. Leirilä on tällä hetkellä kaksi vapaa- ja paikkaa. Konfirmaatio Nurmeksien kirkossa sunnuntai 15.6. klo 10.

9.—18.6. **Kvataidekurssilla** henkilökuvamaalausta taitteilla ja Reino Vihisen johdolla. Kurssi järjestetään yhdessä Maaseudun Sivistysohjon kanssa.

18.—22.6. **Ympäristövuoteen** 80 liittyen uusi juhannuksen tienoan luontokurssi. Retkellä pohjoiskarjalaisessa luonnossa kasvi- ja eläinmaa-

Lomasuunnitelmia

Kahden ajankohtaisen asian soisi, näin uuden vuoden päästyä hyvään vauhtiin ja kesän alettua lähestyä pitkin harppauksin, kohtaavan toisensa kunnollisesti. Parhailaan näet aletaan laatia alustavia kesälomasuunnitelmia: minne matkustetaan, mitä tehdään, keitä tavataan. Samaa aikaan vastailevat maamme kahdeksankymmenen kuuden kansanopiston työntekijät Suomen Kansanopistoyhdistyksen tiedustelulomakkeella kysymyksiin kesäkurssiensa aiheista, ohjelmista ja asiantuntijoista. Näiden kahden yhteensovittamista toivotan: lomasuunnitelmien ja kurssiohjelmien.

Loma on luonnollisesti rentoutumista, lepäämistä ja uudelleen latautumista varten. Tunnettu tosiasia lienee kuitenkin, että työasioista pääsee usein parhaiten irti puuhaamalla jotakin aivan muuta. Ken työkseen lukee, karttaa mieluummin kirjoja lomaillessaan ja ahertaa vaikkapa puutarhassa, kun taas puutarhuria voi viehättää kirjasto loma-ympäristönä kovasti. Harva jaksanee nauuttaa pelkästä "löhöloimasta". Jotakin ohjelmaa, näköaloja avartavaa, perheen yhteistä puuhaa ja uusien ihmisten tapamista lomaltaan moni levon ohessa odottaa.

Juuri kesät ovat kansanopistojen lyhyiden kurssien kultaista aikaa. Tänkin keuhkavalvona ilmestyy em. kyselyn perusteella yhteisessä kielikista opistojen kurseista tulevana kesäkautena. Valittavana tulee nytkin olemaan satoja vaihtoehtoja. Varmasti jokaiselle jotakin kiintoisaa, inspiroivaa, kiehtovaakin. Kurssille osallistuminen ei merkitse päänäpöntäystä eikä kokeita eikä liioin nenä kirjassa istumista kauniina

Rehtori
Kyllikki Tiensuu

kesäpäivänä. Oppimista parhaimmillaanhan ovat innostunut harrastaminen, rakentavat keskustelut, yhteinen puuhaaminen, tutustumiset. Monet kurssit ovat sellaisia, että niille voi ajatella lähtevänsä ja osallistuvansa kokeen perheen voimilla. Asiantuntivan ohjauksen ja yhdessä viihtymisen lisäksi voi silloin nähdä myös erään tärkeän kansanopisto-opiskelun edun: täysihito vapauttaa perheen äidinkin lomaopinoihin!

On syytä korostaa, että opistoemme kurssit ovat täysihitoonnoiltaan sangen edullisia. Asunon ja ruoan lisäksi tarjotaan myös täysipainoinen ohjelma. Siksi ne ovat varteenotettava mahdollisuus yhdeksi loma-ajan käyttömuodoksi.

Siispä: "Kansanopistojen kurssit 1980" -esite kadässä lomasuunnitelmien tekoon ja sitten virkistävälle kurssilomalle!

KYLLIKKI TIENSUU
(Julkaistu Sanansuuttajassa 28.2.80)

21.—26.7. **Ferezikurssilla** valmistetaan ferezi eli karjalaisen naisen kansanpuku KTeO Kerttu Heinosen opastuksella.

7.—11.7. **Opiskellaan rentoutusta** Lisi Suokosen johdolla. Finnmassage- menetelmä.

21.—25.7. Lisi Suokonen opettaa **kasviruuanlaittoa**.

4.—8.8. **Vieraiden kielten** tehokurssilla opettavat englantilainen Janet Lönnström, ruotsalaiset Marianne ja Göte Erikson sekä saksalaiset Paula ja Heinrich Keller. Verestääkseen käytännön kielitaitoaan ei siis välttämättä tarvitse matkustaa ulkomaille! Syntyperäisten opettajien ja kielistudion avulla voi harjaantua tehokkaasti kuulluun ymmärtämiseen ja kielen käyttämiseen kotimaassakin.

10.—15.8. **Kultaisen idän** kurssilla raamattutunteja, kirjallisuus-, kuvaamataide- ja musiikkiohjelmia, retkiä pohjoiskarjalaisiin kohteisiin, ulkoilua. Järjestetään yhdessä Kristillisen Eläkeläisten Liiton kanssa. Mukana mm. Erkki ja Eeva Korhonen, Aarno Kartila sekä opiston opettajia.

16.—22.8. **Saksankielinen loma-viikko.** Mahdollisuus saksankielen harrastamiseen, mukana Kohtavaarassa ryhmä Münchenin saksalais-suomalaisen seuran jäseniä.

26.—31.8. **Lähetyskurssi** lähetystehtävästä kiinnostuneille. Liittyy SLEY:n lähetysten juhlatuoteen 1980.

13.—19.7. **Karjalaisen kulttuurin kurssi.**